

Teologia Reformată – Ce se ascunde în spatele ei?

Istoria mea

Pentru mine, subiectul discutat aici este legat de o istorie personală, care nu numai că mi-a mișcat gândirea, dar și viața într-o direcție necunoscută până atunci. Nu am obiceiul să vorbesc despre mine, dar am impresia că ar putea fi util pentru unii.

Am frecventat Biserica Evanghelică Luterană timp de douăzeci de ani, am fost botezat și confirmat acolo. Tatăl meu a fost influențat de Biserica Reformată Olandeză, iar mama de Biserica Evanghelică Luterană.

Am mers la Biserică de două sau trei ori pe an, uneori mai mult, până când m-am convertit la vârsta de 21 de ani și am făcut cunoștință cu scrierile fraților din secolul al XIX-lea. Am găsit la ei, în primul rând, o dragoste extraordinară pentru Cuvântul lui Dumnezeu și pentru Persoana Domnului Isus Hristos, ceea ce m-a atras puternic. Am învățat multe lucruri despre Biserică, Adunare, profeție, răpire, necazul cel mare și Împărăția de o mie de ani. Acestea erau subiecte interesante și captivante pentru mine. În același timp, m-am luptat lăuntric cu credibilitatea Bibliei și cu tendința interioară de a găsi atractive lucruri care nu ar mai trebui să caracterizeze un creștin. Nu era vorba de păcate grosolane, ci mai degrabă de lucruri pământești, care exercitau încă o anumită presiune asupra mea, care făceau cumva creștinismul să pară o povară. Încă nu mă simțeam cu adevărat liber.

Abia când am fost provocat să dau socoteală despre ceea ce învățasem timp de cincisprezece ani, ceva s-a scufundat din capul meu în inima mea, văzând ceva cu „ochii luminați ai inimii” (Efeseni 1.18). Am recunoscut legătura mea cu Hristos, chemarea mea cerească și locul în care Hristos mă adusese prin pur har. Știam aceste adevăruri de mult timp, dar cumva nu le știam. Solzii mi-au căzut de pe ochi și am văzut un pic din ceea ce apostolul Pavel încerca să le explice credincioșilor din Efes în cuvinte mărețe. Pentru Pavel, aceste lucruri erau atât de mari încât le-a adus înaintea credincioșilor din Efes ca pe o rugăciune (Efeseni 1.3-23; 3.14-21). Este dificil pentru mine să descriu modul în care această realizare a ridicat povara pe care o simțeam. Au trecut peste cincisprezece ani și povara pe care am simțit-o în primii ani de când eram creștin nu a revenit. Frumusețea Cuvântului lui Dumnezeu și învățarea despre multe comori ascunse m-au condus la certitudinea că Biblia este Cuvântul infailibil al lui Dumnezeu.

Nu cred că toată lumea trebuie să urmeze calea pe care am urmat-o eu. Dumnezeu Își urmează propria cale cu fiecare. Cu toate acestea, știu din conversații cât de mulți simt această presiune interioară și puterea lucrurilor pământești (uneori chiar lumești). Unii creștini rezolvă această problemă cedând în fața acestei presiuni și încercând să o împacheteze și să o justifice în termeni creștini. Pe termen lung, însă, ei își vor da seama că acest mod de a proceda nu funcționează. Am trecut și eu prin această autoamăgire.

Dumnezeu ne-a dat o mulțime de binecuvântări pământești, pentru care putem fi foarte recunoscători, dar aș dori să clarific faptul că nu aceasta este chemarea noastră. Dacă aceste lucruri au o prioritate prea mare în viața noastră, intrăm într-un câmp de tensiune care nu ne va face fericiți pe termen lung. Un creștin nu respinge binecuvântările pământești, ba chiar se poate folosi de ele, „să ne bucurăm de ele” (1 Timotei 6.17). Cu toate acestea, ele nu îi vor determina

Istoria mea

viața, ci le va pune la locul potrivit. Cu cât va reuși mai mult aceasta, cu atât va merge mai fericit pe drumul său ca și creștin. Sfintele Scripturi numesc aceasta „evlavie”. Aș dori să spun repede împreună cu Pavel: „Nu că am obținut deja premiul sau că am ajuns deja desăvârșit; însă urmăresc, dacă aș putea să-l și apuc, întrucât și eu am fost apucat de Hristos Isus” (Filipeni 3.12).

Poate că acum poți înțelege puțin mai bine de ce aceste lucruri înseamnă pentru mine mai mult decât o luptă la un nivel pur teologic.

Și astăzi mă pot bucura, când mă gândesc la planurile minunate, pe care Dumnezeu le-a făcut pentru noi și la modul în care Dumnezeu Se va glorifica în Hristos în două sfere în veacul ce va veni. În Hristos, toate planurile lui Dumnezeu vor fi împlinite, iar în „lumea viitoare” toate epocile anterioare se vor reuni în chip desăvârșit, deoarece vor deveni vizibile aici într-o frumusețe fără precedent, iar atât cerul, cât și pământul vor fi pline de gloria Fiului.

Este un mare privilegiu să fim conștienți de acest înalt privilegiu săptămână de săptămână în Biserică (Adunare) la frângerea pâinii, să ne apropiem de Dumnezeu în închinare și să Îi spunem ceva din ceea ce inima a găsit în Hristos. Desigur, putem și ar trebui să facem aceasta și în tăcere, când suntem singuri cu Dumnezeu, dar a ne bucura de aceste privilegii înalte în părtășia cu alți creștini umple inima într-un mod cu totul special.

Poate cartea „*Bogăția uitată*”¹, care a fost publicată tot de editura Daniel-Verlag și a fost scrisă în timpul transformării mele descrise mai sus, te poate ajuta în călătoria ta și îți poate oferi mai multe informații despre acest subiect important și foarte frumos. M-aș bucura foarte mult de asta!

Titlul original: *Meine persönliche Geschichte*
Sursa: *Reformatrische Theologie - was steckt dahinter?*
Editura Daniel-Verlag, 2025, pag. 125-127.

---

¹ Nota traducătorului: Traducerea cărții în limba română se poate accesa aici: <https://www.soundwords.de/ro/bogajia-uitata-a18297.html> sau aici (în format HTM/PDF): https://www.mesagerul-crestin.net/Bogatia_uitata.htm .